Klosterneuburg, 12. bis 13. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=365
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

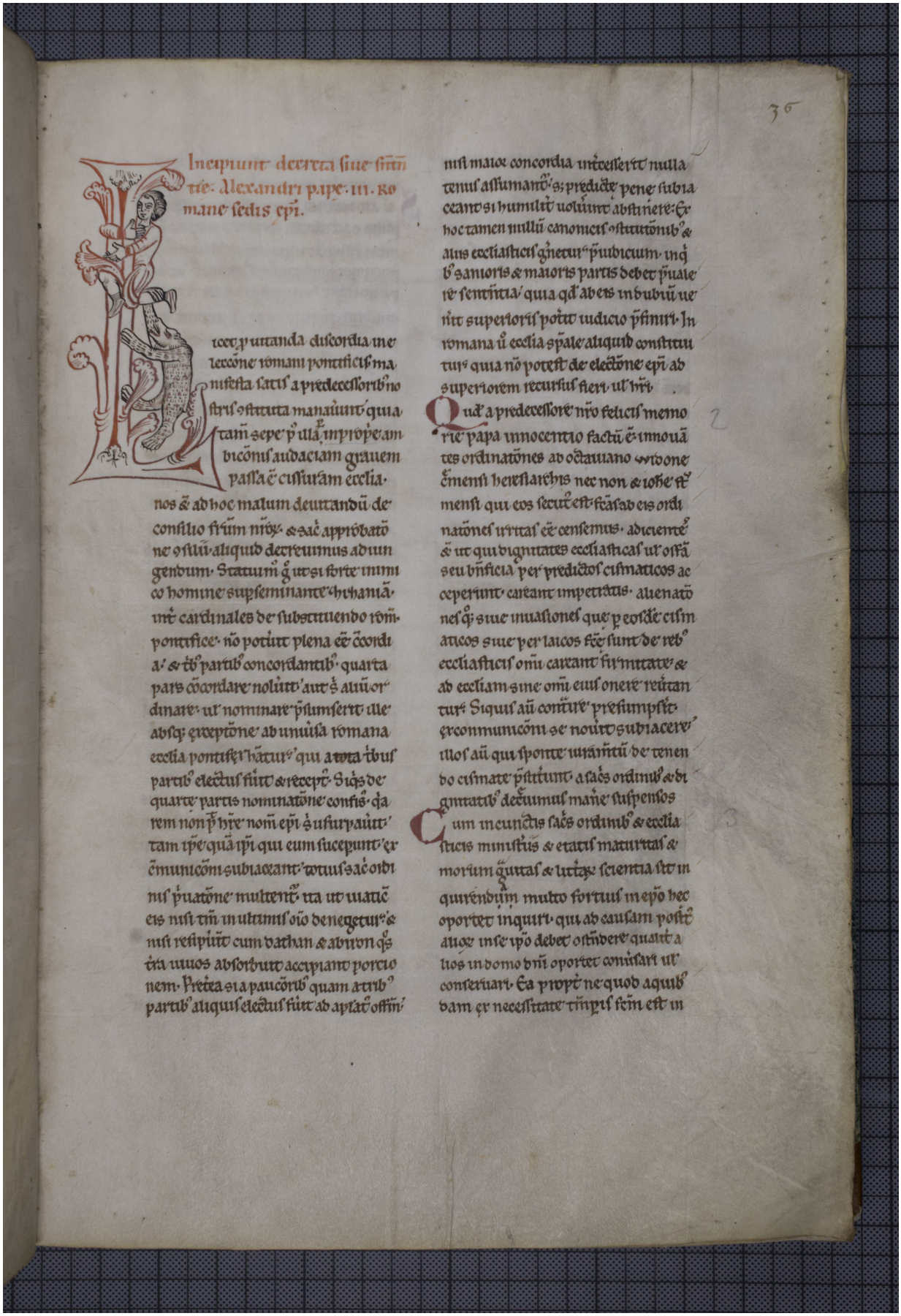

Incipiunt decreta siue sententie. Alexandri pape. III. Romane sedis epi.

Licet perutranda discordia inter ecclesiam romani pontificis manifesta satis a predecessoribus nostris constituta manauerunt quia tamen sepe per ullam improperam vicinis audaciam grauem passa est cissuram ecclesiae nos ad hoc malum deuitandum de consilio fratrum nostrorum et sacri approbationem ostium aliquid decreuimus adiungendum. Statuimus quod ut si forte inimico homine superseminante zizania mentis cardinales de substituendo romano pontifice non potuerint plena et concordia et tribus partibus concordantibus quarta pars concordare noluerit aut sibi auctoritate ordinare uel nominare presumserit ille absque exceptione ab unitate romana ecclesia pontifex habitus qui a tribus partibus electus fuerit et receptus. Sicque de quarte partis nominatione confisus quia rem non perpetrare nomen epi sibi usurpauerit tam ipse quam ipsi qui eum susceperint et communicauerint subiacerant totius sacri ordinis priuatione multentur ita ut uiuatque eis nisi tantum in ultimis oio denegetur et nisi resipuerit cum dathan et abiron qs terra uiuos absorbuerit accipiant porcionem. Preterea si a paucioribus quam a tribus partibus aliquis electus fuerit ad apostolatus officium nisi maior concordia intercesserit nulla tenus assumantur si predicte pene subiaceant si humilitas uoluerit abstinere. Et hoc tamen nullum canonicis institutionibus et aliis ecclesiasticis gaudetur preiudicium. unde ubi sanioris et maioris partis debet prouale re sententia quia quod ab eis in dubium uenit superioris potest iudicio perfinuri. In romana uero ecclesia speciale aliquid constituitur quia non potest de electione epi ad superiorem recursus fieri uel breui.

Quod a predecessore nostro felicis memorie papa innocentio factum est innouantes ordinationes ad octauiano wido one emensi heresiarchis nec non et iohe et mensi qui eos secuti sunt factas ab eis ordinationes irritas esse censemus. adicientes et ut qui dignitates ecclesiasticas uel officia seu beneficia per predictos cismaticos acceperunt carent imperiatis. alienationes quoque siue inuasiones que per eosdem cismaticos siue per laicos facte sunt de rebus ecclesiasticis omni carent firmitate et ad ecclesiam sine omni euis oneris reuertantur. Siquis autem contra presumpsit excommunicationi se nouerit subiacere illos autem qui sponte iuramentum detenendo cismate prestiterunt a sacris ordinibus et dignitatibus decernimus manere suspensos.

Cum in cunctis sacris ordinibus et ecclesiasticis ministris et etatis maturitas et morum gratia et uitae scientia sit inquirendum multo fortius in epo hec oportet inquiri qui ad causam posito aliquo in se ipso debet ostendere quanto alios in domo dni oportet conuersari uel conseruari. Ea propter ne quod aliquibus dam per necessitate temporis fieri est in